

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/62/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010748
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8720010748.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. marca 2021 v trestnej veci obžalovaného B. E. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý :

B. E. U. M. Á. Š. C. U. - nar. XX.XX.XXXX Z. O., E. K. Z., F.,
I. Č.. XXX/XX, U. O.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

- zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona,

p r e t o ž e

- po vzájomnom spolužití s L. C., s ktorou má dieťa mal. L. T., nar. XX.XX.XXXX, v mesiaci február roku 2020 od neho L. C. spolu s mal. L. T. odišla bývať ku svojim rodičom na adresu Š. Č.. XXX, U. O. pre nehody, ktoré súviseli s poruchou psychiky, správania sa, spôsobené nadužívaním viacerých psychoaktívnych látok, nedostatočne liečenej duševnej poruchy, kde v mesiaci apríl 2020 telefonicky opakovane žiadal L. C., aby mu zverila mal. L. T., kde toto L. C. odmietla a po tomto odmietnutí bol vulgárny, postupne počas telefonátov sa začal jej vyhrážať, uviedol L. C., či chce mať všetky zuby, aj to, že si počká jej matku pred prácou, následne sa jej môže niečo stať a bude chodiť pozeráť na svoju matku do nemocnice, taktiež v nezistený deň v mesiaci apríl 2020 nečakane prišiel do domu č. XXX Z. U. Š., U. O. a žiadal L. C., aby mu odovzdala mal. L. T., keď toto L. C. odmietla, tak jej povedal, že ju zabije a uviedol, že sa polícia nebojí a následne z miesta odišiel, kde v mesiaci apríl roku 2020 sa tieto vyhrážky stupňovali, boli agresívnejšie, kde týmto svojim konaním postupne zvyšoval u L. C. strach a obavy o svoj život a život jej príbuzných, kde dňa 22.04.2020 z nezisteného miesta v presne nezistenom čase od 17.00 hod. do 18.00 hod. svojim mobilným telefónom s telefónnym číslom 0XXXXXXXXX volal pravdepodobne cez aplikáciu Viber L. C. na telefónne číslo XXXXXXXXXXX, ktorá prijala hovor v mieste trvalého pobytu v dome č. XXX, U. Š., U. O., počas telefonátu jej uviedol, že si príde po svoju dcéru mal. L.T., kde toto L. C. odmietla a vtedy začal byť vulgárny, uviedol, že ju čaká peklo, že sa už nebude vyhrážať, ale začne konať a ak mu ďalší deň nedá dcéru, tak ju zabije a týmto konaním donútil L. C., že mu dňa 23.04.2020 po jeho príchode k domu č. XXX Z. U. Š. odovzdala mal. L. T. do starostlivosti najmenej na dve hodiny,

t e d a

- iného hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a
ď u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Poprade podal na obžalovaného B. E. obžalobu pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že po vzájomnom spolužití s L. C., s ktorou má dieťa mal. L. T., nar. XX.XX.XXXX, v mesiaci február roku 2020 od neho L. C. spolu s mal. L. T. odišla bývať ku svojím rodičom na adresu Š.K. Č.. XXX, U. O. pre nezhody, ktoré súviseli s poruchou psychiky, správania sa, spôsobené nadužívaním viacerých psychoaktívnych látok, nedostatočne liečenej duševnej poruchy u B. E., kde v mesiaci apríl 2020 B. E. telefonicky opakovane žiadal L. C., aby mu zverila mal. L. T., kde toto L. C. odmietla a po tomto odmietnutí B. E. bol vulgárny, postupne počas telefonátov sa začal jej vyhrážať, uviedol L. C., či chce mať všetky zuby, aj to, že si počká jej matku pred prácou, následne sa jej môže niečo stať a bude chodiť pozeráť na svoju matku do nemocnice, taktiež v nezistený deň v mesiaci apríl 2020 B. E. nečakane prišiel do domu č. XXX Z. U. Š., U. O. a žiadal L. C., aby mu odovzdala mal. L. T., keď toto L. C. odmietla, tak jej B. E. povedal, že ju zabije a uviedol, že sa polícia nebojí a následne z miesta odišiel, kde v mesiaci apríl roku 2020 sa tieto vyhrážky stupňovali, boli agresívnejšie, kde týmto svojím konaním B. E. postupne zvyšoval u L. C. strach a obavy o svoj život a život jej príbuzných, kde dňa 22.04.2020 z nezisteného miesta v presne nezistenom čase od 17.00 hod. do 18.00 hod. svojím mobilným telefónom s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX volal pravdepodobne cez aplikáciu Viber L. C. na telefónne číslo XXXXXXXXXXXX, ktorá prijala hovor v mieste trvalého pobytu v dome č. XXX, U. Š., U. O., počas telefonátu jej uviedol, že si príde po svoju dcéru mal. L.T., kde toto L. C. odmietla a vtedy B. E. začal byť vulgárny, uviedol, že ju čaká peklo, že sa už nebude vyhrážať, ale začne konať a ak mu ďalší deň nedá dcéru, tak zabije L. C. a týmto konaním B. E. donútil L. C., že dňa 23.04.2020 po príchode B. E. k domu Č.. XXX Z. U. Š., aby mu odovzdala dieťa mal. L. T. do starostlivosti najmenej na dve hodiny.

Obžalovaný B. E. na hlavnom pojednávaní poprel, aby sa poškodenej L. C. vyhrážal prostredníctvom telefónu tvrdiac, že v predmetný deň prišiel do rodinného domu poškodenej, vyšiel do jeho hornej časti za maloletou dcérou L., ale poškodenú pritom nežiadal o vydanie maloletej dcéry, poškodenej sa nevyhrážal zabitím a ani jej vulgárne nenadával zato, že mu maloletú dcéru odmietala dať. Obžalovaný tvrdil, že svedkyňu G. R. na mieste činu nevidel i to, že P. C. - matke poškodenej nenadával a ani sa jej nevyhrážal zabitím, k nadávkam P. C. a k ich vzájomnej hádke malo dôjsť len prostredníctvom telefónu a až dňa 23.04.2020, pretože P. C. mu zakázala vstup na pozemok jej rodinného domu a povedala mu, že ak tam príde, zavolá políciu, čo ho rozčúlilo, keďže v ten deň mal prísť pre dcéru L. a začal jej nadávať, pričom jej povedal, „aby sa jej niečo stalo“. Podľa výpovede obžalovaného sa P. C. týchto jeho slov zľakla, keďže vedela aj to, že „študoval okultizmus a že patril do sekty“. Obžalovaný pripustil, že vtedy mohol povedať aj poškodenej L. C., „aby sa niečo stalo i jej“ s tým, že na to si už „nepamätá“ a že i poškodenej, ktorá s ním žila v jednej domácnosti, mala vedomosť o tom, že doma mal umiestnené ľudské a zvieracie lebky a že uznáva iného Boha ako ona. Obžalovaný však poprel, aby poškodenej povedal, že jej niečo „urobí“, alebo že jej to „urobia“ iné božské mocnosti, opätovne však pripustil, že voči poškodenej vykonával určité „rituály“ aj počas výkonu jeho väzby, dodajúc, že vo väzbe sú možnosti na ich vykonávanie „obmedzené“ a že „rituály“ vykonával preto, „aby sa priznala“, keďže sama poškodenej svedkyňa K. Š. povedala, že v tom období sa jej doma „hýbali skrine“ a že svedkyňa má prísť vypovedať s „ružencom“, nepozerať sa mu do očí. Obžalovaný tvrdil, že poškodenej svedkyňa povedala, že ho dala „zavrieť“ preto, „aby nezomrel a aby ho nezabili“, čo podľa neho svedčí preto, že poškodenej „to nemá v hlave v poriadku“ a preto, že presvedča svedkov, aby svedčili proti nemu. V ďalšej časti svojej výpovede obžalovaný charakterizoval jeho vzťah s poškodenej v čase skutku a tvrdil, že on sa snažil, ale poškodenej ho „sledovala“ a zisťovala, či nie je s inými ženami a že keď poškodenej odišla z ich spoločnej domácnosti, istý čas ešte chodila za ním aj s dcérou L., ale potom poškodenej povedal, aby ku nemu už nechodila a

aby k nemu chodila len ich dcéra L.. Obžalovaný ďalej uvádzal, že s poškodenou v tom čase komunikoval prostredníctvom aplikácie Viber alebo prostredníctvom mobilných telefónov. Obžalovaný uviedol, že k matke poškodenej P. C. nemal žiadny vzťah s tým, že P. C. sa za neho „hanbila“ pre vykonanú „drogovú raziu“, keďže pri „razii“ sedel v aute so synom primára M.. K., u ktorého P.E. C. pracuje ako zdravotná sestra a že k otcovi poškodenej L. C. nemal žiadny vzťah, popisoval ho však za vzájomný popierajúc pritom, aby pri ich spoločnej komunikácii „dvíhal na nich hlas“. Obžalovaný ďalej tvrdil, že s dcérou L. mal dobrý vzťah, že o dcéru sa vedel postarať i napriek tomu, že už počas spolužitia s poškodenou užíval drogy. V konaní pred súdom obžalovaný ďalej uvádzal, že k rozchodu s poškodenou došlo na jeho podnet, keďže v telefóne a v emailoch poškodenej našiel jej komunikáciu so starším mužom a že už v mesiaci február 2020 poškodenej povedal, že s ňou ďalej nechce žiť a byť a že chce len to, aby mu poškodená „nosila“ ich dcéru L.. Poškodená s týmto jeho návrhom najprv súhlasila, ale neskôr mu dcéru L. odmietala dávať. Obžalovaný poprel, aby niekomu hovoril, že „má papiere na hlavu“, že vie ako „oblbnúť i políciu“ a aby mu tieto tvrdenia „poradil satan“ s poukazom nato, že poškodená tieto tvrdenia prekrúca a tak, aby jej to vyhovovalo. Obžalovaný zároveň uviedol, že keď bol v „mánii“, okrem iného si myslel, že mu „ilumináti povedali, že má auto zn. Porsche“, že „zo seminára o hypnóze sa vrátil z Prahy v čarodejníckom klobúku“, že „batožinu mu priniesli sluhovia“ a že od februára 2020 do apríla 2020 neužíval M.. C. predpísané lieky. Obžalovaný priznal, že keď poškodenej „bral auto“, tak poškodenej povedal, že „keď vyjde z basy zabije ju“, pretože poškodená mu uviedla, že ho dá „zatvoriť za firmu“. Obžalovaný poprel vyhrážky voči matke poškodenej P. C. a vyhrážky zabitím poškodenej L. C. v apríli 2020 brániac sa zároveň tým, že poškodená mu nikdy nepovedala, že má strach alebo obavy, keď mu nedá ich dcéru L., ale súčasne priznával, že poškodenej povedal „či chce mať všetky zuby“, keďže poškodená ho k tejto vyhrážke podľa neho vyprovokovala.

Na návrh prokurátora a za podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku konajúci súd prečítal výpoveď, ktorú obžalovaný B. E. urobil v prípravnom konaní dňa 29.10.2020 a zistil, že obžalovaný v tejto výpovedi uvádzal, že niekedy v apríli 2020 šiel so svojou dcérou Z. Q. V. K. opekať špekačky a rozhodol sa vziať so sebou aj dcéru L., preto prišiel k domu poškodenej L. C., zazvonil a videl poškodenú prísť k dverám, ktoré však neotvorila a nato vypla aj domový zvonček, čo ho „naštvalo“, od domu poškodenej odišiel, sadol do auta a počas jazdy napísal poškodenej SMS správu cez Messenger, v ktorej jej vynadal, ale na obsah nadávok si už nepamätal a že telefonicky zavolať aj svojmu právnikovi a pýtal sa ho, ako ma postupovať vo veci kontaktu a styku s maloletou dcérou L.u. Obžalovaný ďalej uvádzal, že potom sa mu telefonicky ozvala i poškodená L. C., načo medzi nimi došlo k opakovanej slovnej hádke a že hoci jej zložil telefón, poškodená mu volala opätovne, provokovala ho a pýtala sa, „čo jej urobí“, načo jej povedal, že „začne konať“, „dostane rakovinu“, že „Boh ju potrestá“ zato, že mu nechce dať dcéru Lauru, že má „v piči ju aj jej matku“, ale i ďalšie výhražné slová, na obsah, ktorých si tiež už nepamätal. V tejto výpovedi obžalovaný ďalej uvádzal, že o celej záležitosti sa radil aj s M.. M. P. Q. V. C., ktorý mu navrhol, že sám pôjde za poškodenou a že to s ňou „vybaví“, čo odmietol a s poškodenou ďalší styk s dcérou L. chcel riešiť cez „peniaze“. Obžalovaný priznal, že v ambulancii M.. M. P. poslal poškodenej ďalšiu SMS správu, v ktorej uviedol, že „ukáže jej cicky“ a jej rodičom aj video, v ktorom je poškodená nahá, aby sa i takým spôsobom „dostal“ k dcére L., hoci súčasne uvádzal, že tieto slová nemyslel vážne, ale poškodená nato zareagovala a telefonicky mu odkázala, aby si prišiel pre dcéru L., čo vtedy odmietol a že z tohto dôvodu došlo k ďalšej hádke s poškodenou, pri ktorej mu poškodená povedala, aby sa neopovážal vkročiť na ich dvor, že jej matka zavolá na neho políciu. Obžalovaný ďalej uviedol, že i napriek týmto slovám poškodenej po dcéru L. do domu poškodenej prišiel a vzal ju k sebe do Popradu, čo poškodenú nahnevalo. V ďalšej časti svojej výpovede obžalovaný uvádzal okolnosti, ktoré predchádzali jeho dobrovoľnej hospitalizácii na psychiatrickom oddelení Všeobecnej nemocnice s poliklinikou v Levoči s tým, že hospitalizovať sa dal preto, že zo správ poškodenej zverejnených na Facebooku zistil, že poškodená „ho chce zatvoriť“ a preto, že sa domnieval, že poškodená bude políciou tvrdiť, že sa jej vyhrážal a aby ho z tohto dôvodu polícia „nezavrela“. Obžalovaný zároveň uviedol i to, že „očakával“ obvinenie z nebezpečného vyhrážania, nie obvinenie z vydierania.

Rozpory v predmetných výpovediach obžalovaný odôvodnil len tým, že súhlasil s prečítanou výpoveďou a tým, že poškodená ho chcela dať „zavrieť“ za firmu, ktorú vlastnila do marca 2020 a ktorú potom prepísala na jeho osobu.

Poškodená L. C. - bývalá družka obžalovaného v konaní pred súdom využila svoje právo a v zmysle § 130 ods. 1 Trestného poriadku nevypovedala, konajúci súd tak za splnenia podmienok uvedených v § 263 ods. 4 Trestného poriadku jej výpoveď z prípravného konania prečítal.

Poškodená k podstatným okolnostiam žalovaného skutku dňa 12.06.2020 uviedla, že po ukončení spolužitia s obžalovaným, menovaný začal byť nepríjemný a vulgárny, nadával jej a vyhrážal sa, pretože

mu nechcela dávať dcéru L., keďže v tom období bol obžalovaný pod vplyvom omamných látok alebo liekov a ona mala strach o dcéru. Poškodená ďalej uvádzala, že agresívne správanie obžalovaného sa vystupňovalo v mesiaci apríl 2020, kedy obžalovaný prišiel nato, že dcéru L. mu vlastne nedáva pre rôzne výhovorky a že sa jej začal vyhrážať tým, že „jej zhorí dom“, že „niečo sa stane jej“, že si „počká jej matku pred prácou“, že „aj jej niečo spraví“ a že „bude chodiť za ňou do nemocnice“. Predmetné vyhrážky poškodená najprv považovala „za nejasné“, keďže obžalovaný jej tvrdil, že sa mu o vyhrážkach len „snivalo“, potom sa však obžalovaný začal vyhrážať naozaj a to slovami - že „či má všetky zuby v ústach“, že „všetko bude robiť tak, ako chce on a ak nie, tak to oľutuje a začne jej peklo“, že „ho nič nezaujímá, ani polícia, pretože na polícii má svojich ľudí“, že „si to zaplatí“ a že „ona nič nezmôže“, čo u nej zvýšilo strach a obavu hlavne o zdravie dcéry L., pretože v tom čase ju nemala zverenú do osobnej starostlivosti a domnievala sa, že obžalovaný pre dcéru L. mohol prísť kedykoľvek a strach a obavu z toho, že obžalovaný „môže niečo urobiť“, aj keď len z nedbanlivosti, pretože v tom období užíval drogy a pretože pre stupňujúce sa vyhrážky zo strany obžalovaného pociťovala bezmocnosť a strach aj preto, že obžalovaný jej tvrdil, že „má papiere na hlavu“, že „z tohto dôvodu mu dovtedy všetko prešlo“, že „keby sa dostal aj do ústavu, pustili by ho“, keďže by „tvrdil, že mu to poradil satan“ a že „vidí anjelov“. Poškodená zároveň vo výpovedi uviedla aj to, že obžalovaný sa jej vyhrážal zabitím a že sa ho bála, aj keď verila, že sa to „nejako utrasie“. Podľa jej výpovede obžalovaný niekedy v priebehu mesiaca apríl 2020 prišiel k nim domov nečakane, sám si otvoril dvere domu a chcel vziať dcéru L., ktorá v tom čase spala a že poškodená spolu s G. R. obžalovaného prosili, aby dcéru nechal, že poškodená zavolať políciu. Obžalovaný sa napriek tomu pokúsil dcéru L. vziať a vtedy poškodenej povedal, že ju zabije, čo vyľakalo tak poškodenú ako aj G. R. - jej švagrinu. Obžalovaný podľa poškodenej z jej domu odišiel potom, čo ho o to obe opakovane žiadali a až pod hrozbou privolania polície. Podľa tvrdenia poškodenej obžalovaný bol v tom čase pod vplyvom pervitínu. Z výpovede poškodenej vyplynulo aj to, že obžalovaný jej zavolať dňa 22.04.2020 a opakovane ju žiadal, aby mu dala ich dcéru L., čo odmietla, pretože obžalovaný bol podľa nej opätovne pod vplyvom drog a javil sa jej byť nebezpečným, načo došlo k ich vzájomnej hádke, pri ktorej jej obžalovaný vulgárne nadával a vyhrážal sa, že „jej zhorí dom“, že „jej rozbije hlavu“, že „si ju počká nejaký nafetovaný kamarát“, že „keď jej niečo neurobí on, tak jej to urobia jeho ľudia“. Poškodená ďalej tvrdila, že obžalovaný jej potom v SMS správe napísal, že „má toho dost“, že „z neho nebude robiť debila“ a že „sa už nebude vyhrážať, ale konať“, čo v nej opakovane vzbudilo strach a obavu, hlavne o dcéru L.. Vo svojej výpovedi sa poškodená zmienila i o tom, že v dôsledku obavy a strachu z konania obžalovaného, ktorý ju viackrát slovne atakoval aj cez sociálnu sieť Viber, si jeho telefónne číslo na tejto sociálnej sieti zablokovala a s obžalovaným komunikovala len prostredníctvom mobilného telefónu, pretože sa bála o svoju rodinu a v ďalšej časti výpovede i o okolnostiach spolužitia s obžalovaným v období roka 2019, o okolnostiach a spôsobe, akým sa obžalovaný kontaktoval a stretával s ich maloletou dcérou L., o okolnostiach osoby obžalovaného, o spôsobe jeho života ako užívateľa pervitínu, marihuany a hašišu i o okolnostiach jeho zdravotného stavu a diagnostikovanej bipolárnej poruchy, resp. o okolnostiach ďalších trestných stíhaní obžalovaného.

Svedkyňa P. C. - matka poškodenej L. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná asi 4 roky, že na začiatku bol jej vzťah k obžalovanému „opatrný“, že ho začala akceptovať až neskôr, keď jej dcéra L. začala s obžalovaným žiť. V januári 2020 alebo februári 2020 sa podľa svedkyne spolužitie obžalovaného s poškodenou narušilo a dcéra L. sa vrátila domov. Svedkyňa ďalej uviedla, že obžalovaný po rozchode s poškodenou ju opakovane a sústavne telefonicky kontaktoval, obsah ich rozhovorov jej poškodená nepovedala. Koncom apríla 2020 svedkyňa počula, že dcéra L. na poschodí domu kričí, hlasno rozpráva a keďže mala telefón zapnutý na „hlasný odposluch“ i to, že obžalovaný jej nadáva a hovorí, že „už sa nebude len vyhrážať“, že „vyhrážky aj uskutoční“, že „ju zabije“ a že „nato doplatí celá jej rodina“, čo počul aj jej manžel L. C.. Obžalovaný napriek tomu, že mu dcéra L. povedala, že telefón má zapnutý na „hlasný odposluch“ zareagoval tak, že poškodenej povedal, že „to má v piči“ a že „mu to je jedno“. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď dcéra L. telefón vypla, rozplakala sa a že i ona sama sa „roztriasla“ a ostala v šoku a že vtedy jej poškodená povedala, že obžalovaný sa jej takto vyhráža už vyše mesiaca a že sa jej vyhráža aj zabitím. Vtedy mala svedkyňa pochopiť dôvod, pre ktorý jej dcéra nevychádza z domu, prečo sa obžalovaného bojí a prečo sa bojí toho, že obžalovaný jej zoberie ich spoločnú dcéru L.. K ďalšiemu spôsobu komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou sa svedkyňa vyjadriť nevedela a uviedla len to, že keď obžalovaný zavolať poškodenej cez víkend, poškodená odišla z domu spolu s jej dcérou L. a že poškodená sa jej nezmienila o bližších problémoch v spolužití s obžalovaným v období žalovaným skutkom, sama nebola priamym svedkom iných alebo ďalších vyhrážok obžalovaného voči poškodenej alebo jej rodine, pretože aj keď počula ako obžalovaný na poškodenú kričí, tak obsah ich rozhovoru nepočula. Z jej výpovede vyplynulo aj to, že s

obžalovaným osobný konflikt nemala, hoci mu zakázala chodiť k ním domov potom, čo sa poškodená odsťahovala zo spoločnej domácnosti obžalovaného a že hádky medzi obžalovaným a poškodenou sa týkali predovšetkým ich dcéry L.. Svedkyňa však potvrdila, že obžalovaný poškodenej telefonicky vulgárne nadával a hovoril, že je „piča“ i ďalšie oplzlé slová, čo ju najprv nezaujímalo a že o celú záležitosť sa začala zaujímať až potom, čo obžalovaný poškodenej povedal, že „ju zabije“ a že „nato doplatí i jej rodina“ i to, že poškodená najprv nechcela podať trestné oznámenie na obžalovaného preto, že sa ho bála, keďže obžalovaný poškodenej tvrdil, že „má na polícii známosti“.

Na návrh prokurátora, obhajcu a obžalovaného súd prečítal časti výpovede svedkyne P. C. z prípravného konania za podmienok uvedených v § 264 ods. 1,2 Trestného poriadku a zistil, že svedkyňa v prípravnom konaní dňa 29.07.2020 na otázku vyšetrovateľa, či s obžalovaným komunikovala pôvodne uvádzala, že v minulosti áno, že posledný rok už nie a že svedkyňa mala z obžalovaného zmiešané pocity aj preto, že v čase, keď maloletá L. mala asi rok sa jej obžalovaný zdôveril, že „to vie zahrať“, že „sa mu prepečie hocičo, práve preto, že to vie zahrať“, že „vidí satana“ a že „má papier na hlavu“. Z obžalovaného mala svedkyňa obavy, dávala si na neho väčší pozor, pretože nevedela, či vyhrážky myslí vážne alebo sa len chváli. Svedkyňa na otázku vyšetrovateľa, ako vnímala vyhrážky obžalovaného, že „by sa nemusela vrátiť domov z práce“ a že „by ju poškodená mohla navštevovať v nemocnici“ uvádzala, že v tom čase nemala vedomosti o týchto vyhrážkach, pretože sa o nich dozvedela až po podaní trestného oznámenia poškodenou i to, že aj keď sa necíti byť „poškodenou“, má strach z obžalovaného, pretože podľa nej obžalovaný je schopný ich vykonať. Svedkyňa na otázku obhajcu, či má vedomosti o dôvodoch podania trestného oznámenia poškodenej s časovým odstupom od skutku uviedla, že od poškodenej sa dozvedela, že „musí počkať, kým naberie odvalu“ i to, že na podanie trestného oznámenia poškodenú dlho „lámali“.

Rozpory v predmetných výpovediach svedkyňa odôvodnila len s poukazom nato, že súhlasí s prečítanými časťami svojej pôvodnej výpovede, nato, že pri výpovedi na súde „nepochopila“ otázku zo strany prokurátora, nato, že si už podrobnejšie nespomína na svoje pôvodné tvrdenia o strachu poškodenej z vyhrážok obžalovaného a nato, že si už nepamätá, či v pôvodnej výpovedi použila slovo „lámala poškodenú“, aby vo veci podala trestné oznámenie.

Svedok L. C. - otec poškodenej L. C. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná ako bývalého druha jeho dcéry a otca jeho vnučky, že bližší vzťah k obžalovanému nemá a že nebol svedkom celého incidentu zo dňa 22.04.2020. Keď svedok prišiel domov, počul už len nejaký krik a že keď vyšiel do hornej časti domu, kde už bola jeho manželka, počul ako poškodená telefonuje s obžalovaným, že jej telefón bol zapnutý na „hlasný odposluch“ i to, ako obžalovaný poškodenej povedal „ja vám ešte ukážem“, načo sa jej pokúsil vziať telefón, poškodená mu však s plačom zakývala, že „nie“. Svedok ďalej uviedol, že na začiatku sa mu vzťah obžalovaného s poškodenou zdal normálnym, ale že neskôr začali medzi nimi hádky a konflikty, pre ktoré sa poškodená odsťahovala zo spoločnej domácnosti s obžalovaným. Svedok tvrdil, že osobný konflikt s obžalovaným nemal a že nemá vedomosti o jeho ďalších vyhrážkach zabitím poškodenej alebo jej rodiny, keďže obžalovaný sa mu zabitím nikdy nevyhrážal. Vo svojej výpovedi svedok uviedol aj to, že v čase jeho príchodu do hornej časti domu dňa 22.04.2020 už telefonicky rozhovor medzi obžalovaným a poškodenou prebiehal, že tam bola aj jeho manželka P. C.. Svedok odmietol, aby poškodenú nahováral na podanie trestného oznámenia vo veci.

Na návrh prokurátora súd prečítal časť výpovede svedka L. C. z prípravného konania za podmienok uvedených v § 264 ods. 1,2 Trestného poriadku a zistil, že svedok v prípravnom konaní dňa 22.09.2020 na otázku obhajcu, aby bližšie popísal rozhovor medzi obžalovaným a poškodenou zo dňa 22.04.2020 uvádzal, že sa nevie vyjadriť k celému priebehu telefonického rozhovoru, ale potvrdil, že vzhľadom na „hlasný odposluch“, počul ako obžalovaný poškodenej nadáva a chce svoju dcéru L. a že poškodená obžalovanému povedala, že dcéru mu nedá, pretože je „zasa zhúlený“, načo obžalovaný zareagoval tak, že poškodenej i jej rodine povedal, že „im ukáže“.

Rozpory v predmetných výpovediach svedok odôvodnil len s poukazom nato, že sa „nevie“ vyjadriť, či prečítaná časť výpovede je pravdivá a nato, že počul ako obžalovaný povedal slová: „ja vám ešte ukážem“.

Svedkyňa G. R. - priateľka brata poškodenej L. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného poznám asi 5 rokov, keďže poškodená s ním žila ako družka, že sama k nemu nemá bližší vzťah a že sa s obžalovaným stretávali len u rodičov poškodenej. Svedkyňa tvrdila, že niekedy koncom apríla 2020 počula ako poškodená vedľa v izbe domu telefonuje a že pred domom videla obžalovaného, ktorý sedel v aute i to, ako obžalovaný potom vošiel do domu, šiel do izby, kde spala ich dcéra L., čomu sa poškodená snažila zabrániť, ale i napriek tomu obžalovaný L. zobudil, začal sa s poškodenou

hádať a vtedy sa začala báť, aby nedošlo „k niečomu horšiemu“. Svedkyňa tvrdila, že súčasne počula, ako poškodená obžalovanému hovorí, že „ak neodíde, zavolá políciu“ i to, že sama obžalovanému povedala, že zavolá políciu, načo obžalovaný z domu odišiel, ale pri odchode ešte povedal, že „keď mu poškodená nedá dcéru, tak ju zabije“ a že „sa ešte vráti“. V ďalšej časti výpovede sa svedkyňa zmienila o vzťahu obžalovaného a poškodenej a tvrdila, že na poškodenej videla, že má z obžalovaného strach a že jej to neskôr potvrdila aj samotná poškodená, ktorá jej zároveň povedala aj to, že o týchto „záležitostiach“ dovtedy nepovedala nikomu, keďže do nich nechcela „zaťahovať“ rodinu alebo iné osoby. Svedkyňa uviedla, že poškodená sa jej zmienila aj o tom, že má strach i z toho, aby jej obžalovaný nevzal dcéru L. alebo z toho, aby jej ju nevrátil. Svedkyňa nebola prítomná pri iných telefonických rozhovoroch obžalovaného s poškodenu, ale tvrdila, že z obžalovaného mala strach i ona a to hlavne vtedy, keď prišiel k nim domov, pretože sa bála tak o poškodenú ako aj o jej dcéru L., keďže obžalovaný bol podľa nej pod vplyvom nejakých látok. Podľa svedkyne agresivita obžalovaného smerovala najmä k osobe poškodenej po tom, čo sa medzi nimi situácia „vyhrotila“.

Svedok M. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná od základnej školy, že pozná aj poškodenú a má vedomosti aj o ich vzťahu, ktorý bol podľa neho na začiatku dobrý, ale potom došlo k jeho zhoršeniu. Svedok tvrdil, že keď raz viezol obžalovaného do Švábovíc, ten z auta vystúpil, že tam bola už aj poškodená, ktorá mala na rukách dieťa a že vtedy počul, že ako sa začali hádať najprv o auto a potom i pre ich dcéru, ktorú poškodená obžalovanému odmietala dať, keďže ho podozrievala z užívania drog. Podľa tvrdení svedka sa táto hádka vystupňovala tým, že obžalovaný poškodenej povedal, že „sa mu snívalo, že im zhorí dom“ a že „ju zabije“. Svedok od obžalovaného vedel, že poškodená mu odmietala dávať ich dcéru, že mali mať i ďalšie vzájomné problémy súvisiace s prepisom firmy a auta. K zhoršeniu ich vzťahu došlo podľa svedka po Vianociach v roku 2019, kedy mu poškodená povedala, že má z obžalovaného strach a že sa bojí aj o ich dieťa, hlavne pre drogy, ktoré obžalovaný užíval. Svedok nemal bližšie vedomosti o tom, za akých okolností prebiehal kontakt obžalovaného s poškodenu vo veci styku s ich dcérou, ani o vydieraní poškodenej obžalovaným a ani o vzťahu s rodičmi poškodenej. Obžalovaný sa pred svedkom nikdy nezmenil o tom, aby chcel poškodenej skutočne fyzicky alebo ináč ublížiť a sám mu po inkriminovanej hádke mal povedať, že vyhrážky poškodenej „nemyslel vážne“. Svedok tvrdil, že po januári 2020 sa obžalovaný zmenil, čo bolo podľa neho spôsobené tým, že obžalovaný užíval drogy, bol neprijemný a agresívny a taký, „akého ho predtým nepoznal“.

Svedkyňa K. Š. - Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná, že s ním má dcéru Z. a že pozná aj poškodenú, s ktorou má obžalovaný ďalšiu dcéru L.. V apríli 2020 svedkyňa nebola prítomná pri žiadnom incidente medzi obžalovaným a poškodenu, ale od dcéry Z. vedela o hádkach obžalovaného a poškodenej i o ich problémoch v spolužití, ktoré sa týkali aj kontaktov a pomerov k ich maloletej dcére L.. Svedkyňa uviedla, že poškodená ju niekedy v marci alebo apríli 2020 telefonicky požiadala, aby urobila „poriadok“ s jej dcérou Z., pretože táto mala na požiadanie obžalovaného „vyklopať“ na dom poškodenej vtedy, keď sa obžalovaný chcel stretnúť s maloletou L., poškodená jej vtedy povedala i to, že obžalovanému dcéru L. nechce dávať preto, že obžalovaný nemá alebo nemal vodičský preukaz, že užíva drogy a že je nezodpovedný. Svedkyňa potvrdila, že poškodená jej povedala, že z obžalovaného má strach, pretože sa jej vyhrážal, hoci na obsah vyhrážok si už svedkyňa nepamätala, čo jej potvrdila aj dcéra Z., ktorá jej „naznačila“, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal.

Na návrh obhajcu súd prečítal časť výpovede svedkyne K. Š. - Z. z prípravného konania za podmienok uvedených v § 264 ods. 1,2 Trestného poriadku týkajúcej sa vedomosti svedkyne o konkrétnych alebo bližších vyhrážkach obžalovaného voči poškodenej a zistil, že svedkyňa v prípravnom konaní dňa 29.07.2020 uviedla, že poškodená jej v presne neuvedenej dobe - počas „korony“ povedala, že obžalovanému sa bojí dávať dcéru L., že obžalovaný jej neustále nadáva a vyhráža sa jej tým, že jej tvrdí - „že sa mu snívalo, že im horí dom“ a že „nech si jej mama dáva pozor, keď pôjde z roboty“. Rozpory v predmetných častiach svojich výpovedí svedkyňa odôvodnila len s poukazom nato, že tieto skutočnosti v konaní pred súdom uviesť zabudla.

Svedkyňa Z. E. - dcéra obžalovaného B. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným má dobrý vzťah, že k poškodenej nemá žiadny vzťah a že v žalovanom období bola svedkom ich vzájomných hádok pre odmietavý postoj poškodenej pri stretávaní sa obžalovaného s ich spoločnou dcérou L.. Svedkyňa tvrdila, že nikdy nepočula, aby sa obžalovaný poškodenej vyhrážal smrťou buď osobne alebo telefonicky, ale potvrdila, že ich hádky zvyčajne začali tak, že obžalovaný zavolať poškodenej, pýtala sa jej, prečo mu nedáva dcéru L., načo poškodená obžalovanému začala vytykať veci z minulosti, ktoré podľa nej nemali nič spoločné so stretávaním sa s ich dcérou L.. Svedkyňa ďalej uviedla, že zo

strany poškodenej šlo o pomstu voči obžalovanému zato, že mu odmietala dávať dcéru L. a o pomstu zato, že obžalovaný jej odmietol dávať peniaze. Vo svojej výpovedi svedkyňa ďalej opísala obsah telefonického hovoru medzi obžalovaným a poškodenou, ku ktorému malo dôjsť dňa 22.04.2020, pri ceste autom zo Šváboviec do Popradu a tvrdila, že poškodená obžalovaného provokovala, že ich hádka a nadávky boli vzájomné a že obžalovaný sa pritom poškodenej zabitím nevyhrážal. Svedkyňa sa k vzťahu obžalovaného s poškodenou v roku 2020 nevedela bližšie vyjadriť, ale tvrdila, že si nepamätá, aby sa obžalovaný poškodenej vyhrážal, napr. škodou na majetku alebo na aute, že poškodená hádky s obžalovaným vyvolávala a že mu odmietala vydať dcéru L., čím sa mu tým podľa svedkyne chcela pomstiť za „jeho chyby z minulosti“. Svedkyňa dokonca tvrdila, že poškodená ovplyvňovala výpovede svedkov v tejto i iných trestných veciach obžalovaného a že je nahnevaná i na ňu pre jej výpoveď vo veci dokonca, že z tohto dôvodu jej zakázala stretávať sa s maloletou L. ako jej nevlastnou sestrou. V konaní pred súdom svedkyňa potvrdila, že nebola prítomná pri osobných stretnutiach obžalovaného s poškodenou, ku ktorým malo dochádzať v rodinnom dome poškodenej.

Na návrh prokurátora súd prečítal pôvodnú výpoveď svedkyne Z. E. z prípravného konania zo dňa 29.07.2020 za podmienok uvedených v § 264 ods. 1,2 Trestného poriadku a zistil, že svedkyňa v tejto výpovedi opäť uvádzala, že pozná osoby obžalovaného a poškodenej, že s poškodenou má v súčasnosti prerušený kontakt, že vzájomné spolužitie obžalovaného s poškodenou bolo „trápením“, pretože poškodená obžalovanému vytýkala každú chybu, čo viedlo aj k ich rozchodu. Obžalovaný mal podľa svedkyne záujem už len na ďalších stretnutiach sa s ich mal. dcérou L., ktorým poškodená bránila. Svedkyňa vo výpovedi uvádzala, že poškodená obžalovanému pri telefonickom hovore zo dňa 22.04.2020, cestou autom zo Šváboviec do Popradu tvrdila, že „vybaví“ súdny zákaz stretávania sa s dcérou L., že pri hovore došlo k ich vzájomnej hádke a k vzájomným nadávkam, pri ktorých sa obžalovaný poškodenej zabitím nevyhrážal. V ďalšej časti výpovede svedkyňa popísala vzťah obžalovaného k dcére L. a vzťah poškodenej k obžalovanému po ich rozchode i zdravotný stav obžalovaného.

Rozpory v predmetných výpovediach svedkyňa Z. E. odôvodnila len tým, že poukázala na pravdivosť pôvodnej výpovede a tým, že keď pred súdom niektoré skutočnosti neuviedla, tak len preto, že si na ne nepamätala alebo, že na niektoré skutočnosti „zmenila“ svoj názor.

Svedok V. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná, že s poškodenou sa nikdy osobne nestretol, hoci niekedy pred rokom bol spolu s obžalovaným a jeho dcérou Z. pred domom poškodenej, ktorý im však poškodená neotvorila a kedy obžalovanému odmietla dať ich maloletú dcéru L.. Svedok ďalej uviedol, že cestou autom späť do Popradu obžalovaný telefonicky volal svojmu právnikovi vo veci ďalšieho možného kontaktu s dcérou L. i to, že obžalovaný v Poprade telefonicky volal aj poškodenej, ktorej vynadal, ale pritom sa jej nevyhrážal zabitím, skôr klial a preklímal poškodenú slovami, na ktoré si pre odstup času už nepamätal. K obsahu SMS správ medzi obžalovaným a poškodenou z tohto dňa sa svedok vyjadriť nevedel a dodal len to, že obžalovaný sa mu vtedy javil byť „nervóznym“ alebo „vytočeným“.

Na návrh prokurátora súd prečítal pôvodnú výpoveď svedka V. K. z prípravného konania zo dňa 22.09.2020 za podmienok uvedených v § 264 ods. 1,2 Trestného poriadku a zistil, že svedok v tejto výpovedi okrem vyššie uvedených skutočností uvádzal aj to, že do Šváboviec za poškodenou L. C. prišli spoločne s obžalovaným a Z. E. niekedy v marci alebo apríli 2020, pretože obžalovaný chcel, aby mu poškodená dala ich maloletú dcéru L., k čomu však nedošlo, pretože poškodená dom neotvorila. Svedok ďalej uvádzal, že obžalovaný nato poškodenú kontaktoval telefonicky, že pri hovore sa rozčúľil do „nepričetnosti“, že poškodenej i jej matke vulgárne vynadal do „pič a kuriev“ a že poškodenej aj povedal, že „vie, kde jej mama robí“, že „tam pošle cigánov a ju pojbú“. Svedok tvrdil, že obžalovaný cestou do Popradu volal aj právnikovi a opätovne aj poškodenej, s ktorou sa hádal, vrieskal na ňu a povedal jej „veď si to natáčaj ty piča, hlas nie je dôkaz“ a že jej vyčítal aj jej „jebačku so starcami“ i to, že ju živí. Svedok uvádzal, že nepočul, aby sa obžalovaný pri hovore poškodenej zároveň vyhrážal zabitím alebo smrťou a že počul len to, ako obžalovaný poškodenej povedal, že „keď mu nedá dcéru, tak má po piči“.

Rozpory v predmetných výpovediach svedok V. K. odôvodnil len tým, že poukázal na pravdivosť obidvoch výpovedí a tým, že niektoré skutočnosti v konaní pred súdom neuviedol len preto, že si na ne nepamätal.

Znalkyňa M.. C. Y. v konaní pred súdom potvrdila závery znaleckého posudku vypracovaného k duševnému stavu obžalovaného B. E., podľa ktorých obžalovaný v čase spáchania skutku trpel a aj v súčasnosti trpí duševnou poruchou - bipolárnou afektívnou poruchou, ktorá je trvalá, chronická

a prebiehajúca epizodicky, kedy sa remisia strieda s epizódami mánie, často aj s neprimeraným správaním. Základným symptómom je zreteľná porucha nálady, ktorá nie je prejavom organického postihnutia centrálného nervového systému alebo účinku psychoaktívnej látky. U obžalovaného v čase skutku bola znalkyňou v popredí zistená závislosť od viacerých psychoaktívnych látok - pervitínu a benzodiazepínov /liek Xanax/, s poruchami správania v zmysle agresivity v stavoch intoxikácie a jeho nepodstatne zmenšená schopnosť rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť jeho konania v dôsledku užitej psychoaktívnej látky. Znalkyňa u obžalovaného nezistila úplné vymiznutie ovládacích a rozpoznávacích schopností v čase žalovaného skutku a ani jeho patickú opitnosť, ale len podstatné zníženie jeho ovládacích schopností pod vplyvom nedostatočne liečenej duševnej poruchy alebo prerušenej liečby, v kombinácii s konzumom psychoaktívnych látok. Znalkyňa zároveň konštatovala, že celkový efekt resocializácie obžalovaného bude v značnej miere závisieť od kvality psychoterapeutickej a socioterapeutickej starostlivosti zameranej na liečbu závislosti na psychoaktívnych látkach, s ktorou obžalovaný pri vyšetrení súhlasil, ale znalkyňa nevylúčila pritom účelovosť deklarovanej liečby práve vo vzťahu k prebiehajúcemu trestnému konaniu. Znalkyňa osobu obžalovaného charakterizovala ako anomálne štruktúrovanú osobnosť, ktorá sa v stavoch intoxikácie pervitínom alebo inou psychoaktívnou látkou, okrem iného aj v konfliktných situáciách dostáva do vleku primitívnejších vrstiev jeho osobnosti a u ktorého preváža afektívna zložka v správaní, znižia sa morálne zábrany a tak môže dochádzať k verbálnym a fyzickým agresívnym prejavom obžalovaného aj na banálne podnety, ktoré však obžalovaný vníma ako provokácie. Psychický stav obžalovaného je podľa znalkyne v súčasnosti stabilizovaný, bez psychotických prejavov a so zachovaním kognitívnych funkcií a je tak schopný chápať zmysel trestného konania.

Znalkyňa O. Q. A. v konaní pred súdom potvrdila závery znaleckého posudku vypracovaného k osobe poškodenej L. C., podľa ktorých je schopnosť poškodenej vnímať realitu dobra z forenzne - psychologického hľadiska postačujúca. Znalkyňa osobnosť poškodenej charakterizovala v oblasti afektivity ako osobnosť v popredí nezrelú, vysoko senzitivnú, emocionálne vzrušivú, s vysokou emocionálnou intenzitou prežívania reálnych životných kontextov a ich zmien, s významne nízkou schopnosťou zachovať sa vo vyhrotených situáciách racionálne a s nízkou schopnosťou sebaovládania a autoregulácie, ako osobnosť náladovú a výbušnú bez súčasného zistenia, aby agresivita poškodenej bola jej jadrovou alebo zvyraznenou zložkou. Pre poškodenú je podľa znalkyne príznačné životné depresívne vyladenie situačnej precitlivosti a životný pesimizmus, so zvyraznením jej silnej neistoty, úzkostnosti a prežívanie pocitov ohrozenosti a strachu. Osobnosť poškodenej vykazuje podľa znalkyne problematické medziľudské väzby, ku ktorým poškodená zaujíma nereálne postoje, nižšiu konformitu a menšiu akceptáciu požiadavok tých sociálnych skupín, v ktorých realizuje svoje životné aktivity, so súčasne zistenou nízkou sebaistotou a sebadôverou, ambicióznosťou a preferenciou ľahkých stupňov obtiažnosti voľby, s nízkou schopnosťou úspešne realizovať zvolené aktivity a s tendenciou spoliehať sa na istotu. Správanie poškodenej je podľa znalkyne situačne determinované a pre poškodenú je typický silne situačne zážitkový prístup a orientácia jedine na aktuálne kontextové dopady, nie nato, ako im predchádzať alebo čeliť. V záťaži sa poškodená podľa znalkyne prejavuje sklonmi k regresívnym prejavom a k opozičným tendenciám. Znalkyňa u poškodenej konštatovala pravdepodobný výskyt neurotických a psychosomatických ťažkostí so sprievodným napätím, s preukázaním znakov akcentovanej osobnosti a disharmonickým vývinom. Podľa záverov znaleckého posudku a výpovede znalkyne je poškodená vo všeobecnosti schopná prežiť udalosti adekvátne vnímať, zapamätať si ich a správne a neskreslene ich reprodukovat'. U poškodenej neboli zistené prítomnosti konfabulácií, len mierne zvýšené tzv. lži skóre - prítomnosť sklonov k fabulácií a tendencia správať sa sociálne žiaduco, avšak nie forenzne - psychologicky významne vysoké. Všeobecná vierohodnosť výpovedi poškodenej je vyššia vzhľadom k mentálnej a osobnostnej výbave poškodenej, pričom špecifická vierohodnosť výpovedí poškodenej je podľa znalkyne zrozumiteľná vzhľadom ku kontextovým skutočnostiam i k predmetnej veci. Vo vzťahu k interpersonálnym väzbám znalkyňa konštatovala, že osobnosť poškodenej vykazuje problematické medziľudské väzby, ku ktorým poškodená zaujíma nereálne postoje. Vzťah poškodenej k obžalovanému je podľa znalkyne v súčasnosti sytený negatívnou citovou väzbou a determinovaný predovšetkým prežívaním strachu a reálneho ohrozenia zo strany obžalovaného, ako parciálnej traumy i vzhľadom k ich vzájomným konfliktom stupňujúceho sa charakteru. Za významný činiteľ predpokladanej mierne vyššej závislosti poškodenej na osobe obžalovaného znalkyňa označila ich spoločné dieťa, prostredníctvom ktorého poškodená mohla byť obžalovaným manipulovateľná a prostredníctvom, ktorého poškodená zostávala vo vzťahu už iba ako rodič.

Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 10.06.2020 vyplýva, že poškodená L. C. podala na obžalovaného B. E. trestné oznámenie, v ktorom okrem iného uviedla, že obžalovaný niekedy v mesiaci apríl 2020 prišiel k nej domov do Švábovíc, všimla si, že obžalovaný bol vtedy pod vplyvom nejakých liekov alebo drog a že keď ho žiadala, aby z domu odišiel a že zavolá políciu, obžalovaný jej povedal, že ju zabije a že sa polícii nebojí. Poškodená v tomto trestnom oznámení uviedla aj to, že v čase medzi 17:00 hod. až 18:00 hod. dňa 22.04.2020 jej obžalovaný cez aplikáciu Viber telefonoval zo svojho čísla: XXXX XXX XXX na jej telefónne číslo: XXXX XXX XXX a oznámil jej, že si príde pre ich dcéru L., čo ona odmietla a že vtedy jej obžalovaný vulgárne vynadal slovami „piča skurvená“ povedal, že „ju nenávidí“, že „má i on právo na ich dcéru L.“, že „keď nebude robiť to, čo chce on, že ju čaká peklo“, že „sa už nebude len vyhrážať, ale že bude konať“, že „má toho už dost“ a že „ak mu zajtra nedá dcéru, tak ju zabije“. Poškodená v tejto zápisnici uviedla aj to, že obžalovaný jej nato zaslal SMS správu, v ktorej uvádzal, že „každému povie, aká je kurva“, že „to oznámi celej rodine“ a aby „zdochla“, čoho sa zľakla a obžalovanému oznámila, že súhlasí s tým, aby si prišiel pre dcéru L.. Podľa tvrdenia poškodenej obžalovaný sa jej v priebehu mesiaca apríl 2020, keď mu odmietala dať dcéru L., vyhrážal aj tým, že si „počká na jej mamu, keď pôjde z práce“, že „sa jej matke môže niečo stať“ a že „ona sa bude chodiť pozerať na ňu na oddelenie ARO do Nemocnice v Poprade“. Poškodená v trestnom oznámení zároveň uviedla aj to, že vec polícii oznámila neskôr, pretože obžalovaný jej opakovane uvádzal, že „policajiť mu nič nedokážu“ a že „si to vie vybaviť“.

Z fotokópie SMS správ vyplýva, že z telefónneho čísla XXXX XXX XXX patriaceho v tom čase obžalovanému boli poškodenej doručené správa s textom: „Tvoju picu jak si mastis poslem tvojmu otcovi celej rodine rozpisem jaka si kurva a jebes s deduskami cele video aj s tvojim hlasom a chod aj na lamparen.“ a správa s textom: „Ty skurvena pica zeby si zdochla.“

Z ďalších fotokópií SMS správ vyplýva vzájomná komunikácia obžalovaného a poškodenej za obdobie február a marec 2020, teda mimo žalovaného obdobia, týkajúca sa okrem iného aj stretávania sa a kontaktu obžalovaného s maloletou dcérou L. prostredníctvom poškodenej.

Zo správy Všeobecnej nemocnice s poliklinikou Levoča zo dňa 10.06.2020 vyplýva, že obžalovaný bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení od 07.06.2020, že ide o opakovanú hospitalizáciu pre bipolárnu afektívnu poruchu, manickú epizódu, bez psychotických príznakov s diagnózou F.31.1 a poruchami psychiky a správania spôsobené nadužívaním viacerých psychoaktívnych látok - alkohol, kanabinoidy, kokaín a pervitín s diagnózou F.19.2.

Zo správy M. S. C. zo dňa 10.06.2020 vyplýva, že obžalovaný je dlhodobo evidovaný a liečený na psychiatrickej ambulancii a že mal opakovane nariadené ochranné psychiatrické a protitoxikomanické liečenie, ktorému sa podroboval do 10.02.2020 a ktoré potom svojvoľne prerušil.

Po takto vykonanom dokazovaní bol konajúci súd toho názoru, že skutkový stav vo veci bol zistený spoľahlivo a tak, že o ňom dôvodne pochybnosti nie sú, že jeho rozsah mu postačuje na rozhodnutie v danej veci a že predmetné dôkazné prostriedky boli zabezpečené, vykonané a následne aj vyhodnotené zákonným spôsobom v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku a súčasne i toho názoru, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný Jozef Tomáško na tom skutkom základe, že po vzájomnom spolužití s L. C., s ktorou má dieťa mal. L. T., nar. XX.XX.XXXX, v mesiaci február roku 2020 od neho L. C. spolu s mal. L. T. odišla bývať ku svojím rodičom na adresu Š. Č.. XXX, U. O. pre nehody, ktoré súviseli s poruchou psychiky, správania sa, spôsobené nadužívaním viacerých psychoaktívnych látok, nedostatočne liečenej duševnej poruchy, kde v mesiaci apríl 2020 telefonicky opakovane žiadala L. C., aby mu zverila mal. L. T., kde toto L. C. odmietla a po tomto odmietnutí bol vulgárny, postupne počas telefonátov sa začal jej vyhrážať, uviedol L. C., či chce mať všetky zuby, aj to, že si počká jej matku pred prácou, následne sa jej môže niečo stať a bude chodiť pozerať na svoju matku do nemocnice, taktiež v nezistený deň v mesiaci apríl 2020 nečakane prišiel do domu č. XXX Z. U. Š., U. O. a žiadala L. C., aby mu odovzdala mal. L. T., keď toto L. C. odmietla, tak jej povedal, že ju zabije a uviedol, že sa polícii nebojí a následne z miesta odišiel, kde v mesiaci apríl roku 2020 sa tieto vyhrážky stupňovali, boli agresívnejšie, kde týmto svojím konaním postupne zvyšoval u L. C. strach a obavy o svoj život a život jej príbuzných, kde dňa 22.04.2020 z nezisteného miesta v presne nezistenom čase od 17.00 hod. do 18.00 hod. svojím mobilným telefónom s telefónnym číslom XXXXXXXXXX volal pravdepodobne cez aplikáciu Viber L. C. na telefónne číslo XXXXXXXXXX, ktorá prijala hovor v mieste trvalého pobytu v dome č. XXX, U. Š., U. O., počas telefonátu jej uviedol, že si príde po svoju dcéru

mal. L.T., kde toto L. C. odmietla a vtedy začal byť vulgárny, uviedol, že ju čaká peklo, že sa už nebude vyhrázať, ale začne konať a ak mu ďalší deň nedá dcéru, tak ju zabije a týmto konaním donútil L. C.Ú., že mu dňa 23.04.2020 po jeho príchode k domu č. XXX Z. U. Š. odovzdala mal. L. T. do starostlivosti najmenej na dve hodiny.

Pri ustálení predmetného skutkového stavu, ktorý zostal oproti obžalobe nedotknutý, vychádzal konajúci súd z výpovede poškodenej L. C., pretože ju považoval za hodnovernú, spoľahlivú a objektívne korešpondujúcu s výpoveďami ďalších svedkov P. C., L. C., G. R., M. O., K. Š. - Z. Q. V. K., na podstatný obsah ich výpovedí, ktorý konajúci súd popísal v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia, ako aj s listinnými dôkazmi, obsah, ktorých je uvedený v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia - v podobe fotokópie SMS správ zaslaných obžalovaným z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na telefónne číslo poškodenej XXXX XXX XXX a zápisnice o trestnom oznámení poškodenej, keďže tieto dôkazy na seba vzájomne logicky nadväzovali a korešpondovali do takej miery, že o ich pravdivosti a objektivite súd žiadne relevantné pochybnosti nemal. Pri ustálení skutkového stavu konajúci súd vychádzal čiastočne aj z výpovedí svedkyne Z. E. a z výpovedí samotného obžalovaného B. E., s poukazom na nasledovné skutočnosti.

Poškodená vo svojej výpovedi v prípravnom konaní i pri podávaní trestného oznámenia vo veci zhodne potvrdzovala, že obžalovaný sa jej v apríli 2020 opakovane telefonicky vyhrážal zabitím rôznymi spôsobmi, ak mu nedá ich maloletú dcéru L., čo sa vystupňovalo dňom 22.04.2020, kedy jej obžalovaný zo svojho telefónneho čísla XXXX XXX XXX prostredníctvom aplikácie Viber na jej telefónnom čísle XXXX XXX XXX oznámil, že ju čaká peklo, že sa už nebude len vyhrázať, ale začne konať a že ak mu na druhý deň nedá dcéru L., že ju zabije, čo v nej vyvolalo strach a obavu a preto mu dcéru L. dňa 23.04.2020 odovzdala, čo korešpondovalo s listinnými dôkazmi v podobe obsahu SMS správ, ktoré jej v žalovanom období zaslal obžalovaný, čo ďalej potvrdzovali aj svedkovia G. R., P. C., L. C..

Svedkyňa G. R. uviedla, že obžalovaný poškodenej dňa 22.04.2020 pri odchode z domu povedal, že keď mu nedá dcéru L., tak ju zabije a že sa ešte vráti.

Svedkovia P. C. Q. L. C. zhodne potvrdzovali, že obžalovaný poškodenej dňa 22.04.2020 volal, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej zabitím a ublížením jej rodine, najmä matke poškodenej P. C..

Svedok V. K. v súlade s výpoveďami poškodenej a svedkov P. C. Q. L. C. potvrdzoval, že obžalovaný poškodenej i jej matke dňa 22.04.2020 vulgárne vynadal a aj to, že sa poškodenej vyhrážal zabitím, ak mu nedá dcéru L., čo súčasne korešpondovalo aj s výpoveďou svedka M. O., ktorý potvrdil, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal zabitím, pretože mu odmietala vydať ich dcéru L..

Svedkyňa K. Š. - Z. potvrdzovala, že sa jej poškodená v marci alebo apríli 2020 zmienila o vyhrážkach zo strany obžalovaného zato, že mu odmietala dávať dcéru L., vzhľadom na vtedajší spôsob života obžalovaného ako užívateľa drog.

Svedkyňa Z. E. vo svojich výpovediach síce uvádzala len to, že poškodená obžalovanému odmietala dávať dcéru L., ale považovala to za ňou bližšie neuvedenú a neodôvodnenú pomstu poškodenej voči obžalovanému.

Svedkyňa je však dcérou obžalovaného, ktorá mohla a podľa konajúceho súdu aj mala záujem vypovedať v prospech obžalovaného i s poukazom na samotnú výpoveď obžalovaného, v ktorej priznal, že v rozčúlení poškodenej povedal, aby sa jej niečo stalo, aby sa niečo stalo aj matke poškodenej - P. C. a že poškodenej povedal aj to, že ju zabije a že jej i ináč ublíži na cti alebo zdraví i keď tieto tvrdenia buď len bagatelizoval alebo zľahčoval, alebo ich považoval za nezrealizovateľné, alebo ovplyvnené jeho vtedajším zdravotným stavom - neliečenou bipolárnou poruchou osobnosti alebo hnevom, či rozčúlením zo správania sa poškodenej, ktoré on hodnotil ako provokačné.

V súvislosti s predmetným záverom konajúceho súdu je potrebné poukázať i na závery znaleckých posudkov znalkyň M. C. Y. Q. O. Q. A. O. i ich výpovede, na obsah, ktorých súd poukázal v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia a podľa, ktorých je na jednej strane osobnosť obžalovaného charakterizovaná ako anomálne štruktúrovanú osobnosť, ktorá sa v stavoch intoxikácie pervitínom alebo inou psychoaktívnou látkou, okrem iného aj v konfliktných situáciách dostáva do vľaku primitívnejších vrstiev jeho osobnosti a u ktorého preváži afektívna zložka v správaní, znižia sa morálne zábrany a tak môže dochádzať k verbálnym a fyzickým agresívnym prejavom obžalovaného aj na banálne podnety, ktoré však obžalovaný vníma ako provokácie a na druhej strane osobnosť poškodenej charakterizovaná ako osobnosť v popredí nezrelá, vysoko senzitívna, emocionálne vzrušivá, s vysokou emocionálnou intenzitou prežívania reálnych životných kontextov a ich zmien, s významne nízkou schopnosťou zachovať sa vo vyhrotených situáciách racionálne a s nízkou schopnosťou sebaovládania a autoregulácie a ako osobnosť náladová a výbušná bez súčasného zistenia, aby agresivita poškodenej bola jej jadrovou alebo zvyraznenou zložkou.

Konajúci súd pri hodnotení hodnovernosti a dôveryhodnosti výpovedí poškodenej poukazuje aj na ďalšiu časť záverov znaleckého posudku O.. Q. A. O., podľa ktorých je poškodená vo všeobecnosti schopná prežiť udalosti adekvátne vnímať, zapamätať si ich a správne a neskreslene ich reprodukovať, bez zistenia prítomnosti konfabulácií, so zistením mierne zvýšeného tzv. lži skóre, t.j. s prítomnosťou sklonov k fabuláciám a tendenciou správať sa sociálne žiaduco, avšak nie forenzne významné a so zistením, že všeobecná vierohodnosť výpovedi poškodenej je vyššia a špecifická vierohodnosť výpovedí poškodenej je zrozumiteľná, vzhľadom k žalovaným skutočnostiam i vzhľadom k predmetnej veci.

Súd z vykonaných dôkazov nezistil, aby poškodená obžalovaného z predmetného konania obviňovala nepravdivo a lživu, s úmyslom buď hovorovo povedané „dostať ho do basy“ alebo s úmyslom pomstiť sa mu tak, ako to uvádzal buď obžalovaný alebo svedkyňa Z. E., práve naopak, konajúci súd konštatoval nelogickosť v tvrdeniach obžalovaného i v tvrdeniach svedkyne Z. E. a z tohto dôvodu súd obranu obžalovaného i predmetné svedecké výpovede Z. E. vyhodnotil ako účelové, zo strany obžalovaného použité v snahe vyvinieť sa z následkov trestnoprávnej zodpovednosti za svoje konanie a zo strany svedkyne Z. E. použité len v snahe pomôcť obžalovanému ako svojmu otcovi.

Pri hodnotení výpovedí a obrany obžalovaného konajúci súd poukazuje aj nato, čo obžalovaný uviedol vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 29.10.2020 „očakával som obvinenie z nebezpečného vyhrážania, nie obvinenie z vydierania“.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať i nato, že pri takomto druhu trestnej činnosti páchanej medzi blízkymi osobami /manžel-manželka, druh-družka, alebo bývalý manžel-manželka, bývalý druh-družka/ nemožno objektívne predpokladať permanentnú alebo častú účasť prítomnosti iných osôb na ich spoluzití v postavení páchatel' a obeť, keďže ide o vzťah blízky, intímny a odohrávajúc sa prevažne v súkromí alebo prostredníctvom sociálnych a mobilných sietí tak, ako tomu bolo v tomto prípade, ale aj nato, že v časovom odstupe od obdobia spáchania skutku až po jeho oznámenie nie je objektívne možné a ani potrebné požadovať detailnú, časovú a obsahovú lokalizáciu všetkých slovných prejavov obžalovanej osoby voči osobe poškodenej.

Vykonaným dokazovaním konajúci súd považoval vyššie uvedené závery po ich vyhodnotení za dokázané a preto súčasne rozhodol, že predmetné skutočnosti /spáchanie skutku obžalovanou osobou, konanie, úmysel, následok a motív/ sa nebudú overovať ďalšími dôkazmi, ktoré navrhoval obhajca obžalovaného alebo obžalovaný /opätovný výsluch svedkov P. C., L. C., G. R., Z. A. T. Y., M. K., M.. Q. L., M.. N. W., V. C. Q. V. O.Á. a pribratie znalca z odboru psychiatrie na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku o duševnom stave obžalovaného/.

Predmetný skutkový stav konajúci súd z hľadiska právnej kvalifikácie kvalifikoval ako konanie, ktoré po všetkých stránkach naplnilo znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, pretože obžalovaný iného hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe.

Zločinu vydierania podľa § 189 Trestného zákona sa dopustí ten, kto
ods. 1 - iného násillím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel,
ods. 2 písm. b/ - čin uvedený v odseku 1 spácha na chránenej osobe.

Podľa ustálenej súdnej praxe násillím sa rozumie nielen hrozba bezprostredného násillia, ale aj hrozba, ktorá sa môže uskutočniť v budúcnosti.

Nie je rozhodujúce, či hrozba násillia smeruje proti napadnutému alebo inej osobe.

Táto hrozba môže smerovať tak proti telesnej integrite ako aj proti majetku.

Cieľ páchatel'a však musí byť adresovaný poškodenej a ten ho musí vnímať.

Nevyžaduje sa však prítomnosť osoby, voči ktorej je hrozba namierená.

Čin je dokonaný vykonaním násillného konania alebo uskutočnením hrozby násillia alebo inej ťažkej ujmy. K vynúteniu konania, opomenutia alebo strpenia nemusí vôbec dôjsť, keďže objektom trestného činu vydierania je slobodné rozhodovanie človeka.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v tom, že páchatel' neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násillím alebo hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy.

Páchateľ pritom vôbec nemusí dosiahnuť svoj zámer, aj keď je evidentné, že konanie obžalovaného smerovalo výlučne k tomu, aby poškodená neoznamovala polícii jeho predchádzajúce protiprávne konanie.

Z ustálenej súdnej praxe súčasne vyplýva aj to, že ustanovenie zločinu vydierania podľa § 189 Trestného zákona poskytuje trestno-právnu ochranu slobodného rozhodovania každej osoby pred prvkami násillia alebo hrozby násillia alebo hrozby inej ťažkej ujmy smerujúcich proti jej telesnej integrite, majetku alebo vôli konať alebo nekonať určitým spôsobom, ktoré poškodená osoba vníma prinajmenšom ako hrozbu, aj keď k samotnému ohrozeniu života, zdravia či inej ťažkej ujmy nedôjde.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona blízka osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189, znásillenia podľa § 199 ods. 2, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a alebo financovania terorizmu podľa § 419c ods. 2 rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízka osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Vzhľadom na vyššie ustanovenia Trestného zákona osobu poškodenej L. C. je pri skutku, vzhľadom na jej pomer k obžalovanému druh - družka, aj keď ide o bývalý pomer a ako k otcovi ich dieťaťa maloletej L. E., G.. XX.XX.XXXX potrebné považovať za osobu chránenú v zmysle § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a za osobu blízku v zmysle § 127 ods. 5 Trestného zákona.

Vykonané dokazovanie s poukazom na obsah výpovedi poškodenej L. C., vyššie uvedených svedkov i s poukazom na obsah listinných dôkazov objektívne preukázalo, že obžalovaný v žalovanom období, za použitia hrozby verbálneho násillia prostredníctvom sociálnej siete a mobilného telefónu slovami a vyhrážkami - „či chce mať všetky zuby, že si počká jej matku pred prácou, že sa jej matke môže niečo stať, že bude na ňu pozeráť do nemocnice, že ju zabije, že sa polície nebojí, že ju čaká peklo, že sa už nebude vyhrážať, ale začne konať“ poškodenú nútil, aby mu po skončení ich spolužitia a odsťahovaní sa poškodenej zo spoločnej domácnosti do svojho rodičovského domu v Švábovciach zverovala ich spoločné maloleté dieťa - dcéru L. E., G.. XX.XX.XXXX, ku ktorému v tom čase nemali súdom alebo dohodou vysporiadané vzájomné rodičovské práva a povinnosti.

Konanie obžalovaného je z hľadiska porušenia objektívnej stránky trestného činu potrebné a nutné kvalifikovať ako konanie, ktoré zásadným spôsobom porušilo záujem spoločnosti na slobode ľudského rozhodovania garantovaného Ústavou Slovenskej republiky.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na závery znaleckého posudku a výpoveď znalkyne M.. C. Y., ktorá pri zdiagnostikovaní bipolárnej afektívnej poruchy obžalovaného konštatovala, že nezistila úplne vymiznutie ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného, len podstatné zníženie jeho ovládacích schopností výlučne v dôsledku nedostatočne liečenej predmetnej duševnej poruchy a obžalovaným prerušenej liečby, v kombinácii s konzumom psychoaktívnych látok.

Z listinných dôkazov v podobe odpisu z registra trestov a príslušných lustrácií v Generálnej prokuratúry, Ministerstva vnútra a súdov i z pripojených trestných spisov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, posledný záznam o jeho odsúdení podľa odpisu registra trestov je na základe odsúdenia rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. OT 59/2020 zo dňa 11.11.2020, právoplatný dňom 11.11.2020 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov a ďalší záznam obžalovaného je na základe rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 110/2018 zo dňa 14.11.2018, právoplatného dňom 14.11.2018 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest

odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, s jeho výkonom v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý si vykonal dňa 17.11.2018, spolu s ochranným psychiatrickým liečením ústavnou formou, pričom dňa 11.12.2019 došlo k zmene jeho formy na formu ambulantnú.

Obžalovaný má v evidencii priestupkov 12 záznamov prevažne za porušenie pravidiel cestnej premávky i za porušenie pravidiel občianskeho spolunažívania, za ktoré mu boli ukladané blokové pokuty, resp. pokarhanie.

Z charakteristiky z miesta trvalého bydliska obce Vernár je obžalovaný hodnotený všeobecne, pretože na adrese trvalého pobytu sa nezdržiava a charakteristika z ÚVV a ÚVTOS Prešov svedčí preto, že jeho správanie vo výkone väzby nebolo vždy v súlade s ústavným poriadkom, opakovane s ním bol vykonaný pohovor zameraný na jeho správanie medzi spoluobvinenými s tým, že ide o psychiatrického pacienta.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vzal konajúci súd do úvahy všetky základné i individuálne zásady platné pre ukladanie trestov, prihliadol pritom nato, aby trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, aby vytvoril podmienky na jeho výchovu k tomu, aby obžalovaný viedol riadny život, aby iných odradil od páchania trestných činov a aby zároveň vyjadril aj morálne odsúdenie spoločnosťou v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 34 Trestného zákona trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie - zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti a prvok individuálnej prevencie - výchovy k riadnemu životu a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie - výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti.

Zmyslom a účelom trestu v najvšeobecnejšom zmysle je ochrana spoločnosti pred kriminalitou.

Z vyššie uvedeného je zrejme, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu /zásada proporcionálnosti trestu/ a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na vyššie uvedenú ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia /represie/ a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste a záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Konajúci súd súčasne prihliadol nato, aby trest, ktorý uloží, postihol iba páchatel'a a tak, aby bol zabezpečený, čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, zároveň prihliadol i nato, akým spôsobom bol trestný čin spáchaný, na jeho následok, formu zavinenia, pohnútku i na samotnú osobu obžalovaného, na jeho pomery a možnosť nápravy v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Konajúci súd zároveň prihliadol aj na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona, bez zistenia poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 Trestného zákona, ale so zistením priťažujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Trestného zákona a teda nato, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, zohľadňujúc pritom ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, keďže u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností /opomenúc pritom ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona/ a po takto vykonaných a vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa účel trestu dosiahne výhradne uložením trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby zvýšenej o jednu tretinu a to vo výmere 6 /šesť/ rokov, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať nato, že zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ustanovuje trestnú sadzbu vo výmere štyri roky až desať rokov a že pri prevahe priťažujúcich

okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a to na výmeru šesť rokov až desať rokov.

Na základe týchto úvah konajúci súd dospel k záveru, že vyššie uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov je trestom primeraným a spravodlivým, keďže sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie a zmierňuje páchatel'a so spoločnosťou. Obžalovanému uložený trest zodpovedá spôsobenému bezpráviu a nevyžaduje si prísnejší trest odňatia slobody.

Konajúci súd nebol toho názoru, aby sa u obžalovaného dosiahol účel trestu a jeho náprava uložením iného druhu trestu či inej výmery trestu odňatia slobody, pretože doterajší spôsob života obžalovaného a jeho predchádzajúce právoplatné odsúdenia i ďalšie trestné stíhania, ktoré sú voči nemu vedené v súčasnosti a ktoré sú v štádiu prípravného konania svedčia preto, že osoba obžalovaného je len ťažko napravitelnou osobou, keďže v páchaní trestnej činnosti rôzneho charakteru pokračuje po dlhý čas. - iného hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.